

Kreds, naar han vilde søge Erhverv, var af det onde og egnet til at skade ham. Men saa synes jeg, man har Lov til at drage den Slutning, at hvad man ikke ønskede for Tyende, vilde man heller ikke tillade indført for Sørbejdere. Jeg synes, at netop den Omstændighed, at disse to Klasser af Arbejdere ere stillede under særlig Lovgivning, maatte føre til den Slutning, at man maatte sige: Hvad der ligefrem er forbudt af Lovgivningen for den ene Klasse, maa ogsaa betragtes som værende forbudt for den anden Klasse.

Jeg vil derfor tillade mig at henstille til den højtærede Indenrigsminister paa ny at tage denne Sag under Overvejelse. Naar den ikke tiltaler ham selv, vil jeg ogsaa haabe, at disse Overvejelser ville føre til det Resultat, at der dog maaske var noget at gøre i denne Sag, og jeg tror, at det lettest kan gøres paa den Maade, som her er Tale om. Det er jo ogsaa muligt, at Dømsstolene kunne komme til det Resultat, at saadanne Skudsmaalsbøger ere utilladelige, men der vil jo i hvert Fald hengaa nogen Tid, inden der kan falde Dom i en saadan Sag, og i al den Tid blive de benyttede uden Protest. Jeg behøver jo ikke, navnlig efter at den højtærede Minister har udtalt, at Bøgerne ikke tiltale ham, at spilde mange Ord paa at fremhæve, at der jo er en himmelvid Forskel mellem disse Bøger her og de Vidnesbyrd, som Folk ønske. Den højtærede Minister anførte selv, at den tyske Lovgivning gav Mandskabet Ret til at forlange et Vidnesbyrd, naar de forlod et Skib. Men det er noget helt andet, end at en Organisation indretter et System, ved Hjælp af hvilket de give Vidnesbyrd og give dem paa denne ligefremt odiøse Maade, som her er Tale om. Thi her er ikke Tale om et frit Vidnesbyrd, som de paagældende Kaptajner og Maskinmestre kunde give de paagældende, nej, her er Tale om ganske bestemte Spørgsmaal, de skulle udtale sig om. Og det er ganske rigtigt, hvad den højtærede Minister sagde, at det er en meget vanskelig Stilling, Selskaberne der give Skibenes Befalingsmænd. Men det er jo, som sagt, noget helt andet. Nu er det muligt, at man har noget lignende i England. Jeg er ikke sikker derpaa, men der er der jo ganske vist ogsaa under lignende Forhold i Begyndelsen af 90'erne dannet en Liga af Skibsredere i England, hvem det lykkedes at sprænge Arbejdernes Sammenhold, og som efter den Tid har paa tvunget Sørbejderne en hel Del indskrænkende Bestemmelser. Men jeg synes navn-

lig ikke, det er en demokratisk Regerings Sag at lade en Ting passere, fordi den store Kapital enten her i Landet eller i Udlandet ønsker, at noget saadant skal passere, og i det givne Øjeblik har Magt til at gøre det. Jeg haaber som sagt vedblivende paa, at den højtærede Minister, naar han faar denne Sag nærmere overvejet, vil komme til det Resultat, at det nok lader sig gøre at forbyde disse Skudsmaalsbøger, som jeg her har tilladt mig at paatale.

Formanden: Jeg skal hermed afbryde Forhandlingerne.

Under Mødet har jeg fra Landstingets Formand modtaget Forslag til Lov om Forhandling af Stenolie m. m., saaledes som det er vedtaget af Landstinget, med Anmodning om, at det maa blive Folketinget forelagt. Dette sker herved. Eksemplarer ville blive omdelte.

Endvidere har jeg fra Landstingsmand Madsen-Mygdal modtaget Meddelelse om, at han med Tak modtager det paa ham faldne Valg til lønnet Statsrevisor for Statsregnskabet 1901—1902 og i senere Skrivelse Meddelelse om, at de af Rigsdagen valgte Statsrevisorer for Statsregnskabet 1901—02 have konstitueret sig og valgt Madsen-Mygdal til Formand og Carstensen til Viceformand.

Jeg gør opmærksom paa, at det vil være nødvendigt at føre Iste Behandling af Finanslovforslaget til Ende i Morgen. Jeg haaber, det skal kunne ske i Formiddagsmødet, men hvis det ikke lykkes, vil der blive holdt Aftenmøde.

Næste Møde holdes i Morgen Kl. 1, og Dagsordenen er da:

Fortsættelse af første Behandling af:

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1903 til 31. Marts 1904.

Mødet hævet Kl. 4.